

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Tolkningsfrågor

Strider deklarationsskyldigheten för och beskattningen av vinster som personer bosatta i Italien har vunnit i spelhallar i medlemsstater i Europeiska unionen, vilket föreskrivs i artikel 67 d i presidentdekret nr 917 av den 22 december 1986 (TUIR), mot artikel 49 i EG-fördraget eller ska de anses vara motiverade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa i den mening som avses i artikel 46 i EG-fördraget?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 1 juli 2013 — brottmål mot N.F. Gielen m.fl.

(Mål C-369/13)

(2013/C 260/57)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Tolkningsfrågor

1a. Kan det kemiska ämnet alfa-fenylacetonitril (CAS nummer 4468-48-8, nedan kallat APAAN) likställas med det förtecknade ämnet l-fenyl-2-propanon (CAS-nummer 103-79-7, nedan kallat BMK)? Rechtbank söker med andra ord klarhet i om ordet 'innehålla' respektive det engelska uttrycket 'containing' och det franska uttrycket 'contenant', ska tolkas så, att ämnet BMK ska anses ingå redan i ämnet APAAN.

Om fråga 1a ska besvaras jakande vill Rechtbank att domstolen besvarar följande följdfrågor:

1b. Ska APAAN ses som (ett exempel på) ämnen (...) som är beredda på ett sådant sätt att dessa ämnen inte lätt kan användas eller utvinnas genom metoder som är lättillämpliga eller ekonomiskt fördelaktiga, "substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means" och "une autre préparation contenant un ou plus de substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en oeuvre ou

économiquement viables"? Av bilaga 3 framgår enligt polisen att det är fråga om en tämligen överskådlig, kanske rent av enkel omvandlingsprocess.

- 1c. Har det för svaret på 1b, närmare bestämt frasen "metoder som är (...) ekonomiskt fördelaktiga/economically viable means/moyens (...) économiquement viable", betydelse att det genom att omvandla APAAN till BMK uppenbarligen — om än på olaglig väg — går att tjäna stora summor pengar om man lyckas vidareförädla APAAN till BMK och/eller amfetamin och/eller vid (olaglig) handel med BMK som erhållits ur APAAN?
2. Uttrycket "marknadsaktör" nämns i artikel 2 d i förordning nr 273/2004⁽¹⁾ och i artikel 2 f i förordning nr 111/2005.⁽²⁾ Vid besvarandet av följande fråga uppmanar Rechtbank domstolen att utgå från att det rör sig om ett förtecknat ämne i den mening som avses i artikel 2 a eller om ett med ett sådant ämne likställt ämne i den mening som avses i "Bilaga 1 Förtecknade ämnen i den mening som avses i artikel 2 a" i förordningarna. Ska med uttrycket "marknadsaktör" även förstås en fysisk person som, ensam eller tillsammans med en eller flera juridiska och/eller fysiska personer, (avsiktligen) innehar ett förtecknat ämne utan tillstånd, utan att några andra misstänkta omständigheter föreligger?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer (EUT L 47, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer (EUT L 22, s. 1).

Talan väckt den 2 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-378/13)

(2013/C 260/58)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Patakia och A. Alcover San Pedro)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra den dom som domstolen meddelade den 6 oktober 2005 i mål C-502/03, kommissionen mot Republiken Grekland,

- förplikta Republiken Grekland att till kommissionen utbetala ett visst angivet vite som uppgår till ett belopp om 71 193,60 euro för varje dags försening med genomförandet av den dom som meddelats i mål C-502/03, räknat från den dag då avgörande meddelas i förevarande mål till dess att domen i mål C-502/03 genomförs,
- förplikta Republiken Grekland att till kommissionen utbetala ett standardbelopp om 7 786,80 euro per dag, räknat från räknat från den dag då domen i mål C-502/03 meddelades till dess att avgörande meddelas i förevarande mål eller till dess att domen i mål C-502/03 genomförs, om det sker vid en tidigare tidpunkt,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. I domen i mål C-502/03 av den 6 oktober 2005, kommissionen mot Republiken Grekland, slog domstolen fast följande:
 - 1) Republiken Grekland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 8 och 9 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa direktivet.
 - 2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.
2. I artikel 260.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att om Europeiska unionens domstol finner att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt fördragen, ska denna stat vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom.
3. Kommissionen har i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 260 FEUF skickat en formell underrättelse och därefter en kompletterande formell underrättelse till Republiken Grekland genom vilken Republiken Grekland uppmanades att inkomma med synpunkter med avseende på vidtagandet av åtgärder för genomförande av ovannämnda dom.
4. Efter att ha gjort en bedömning av Republiken Greklands svar på de ovannämnda underrättelserna, och framför allt med avseende på de åtta punkter som den medlemsstaten framhållit och som avsåg genomförandet ifråga, konstaterade kommissionen att Republiken Grekland ännu — sju år efter meddelandet av den ovannämnda domen — inte vidtagit de nödvändiga åtgärder som angavs i domstolens dom av den 6 oktober 2005 i mål C-502/03 och beslutade att väcka talan i enlighet med artikel 260.2 FEUF.

Överklagande ingett den 3 juli 2013 av Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 19 april 2013 i mål T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) mot kommissionen

(Mål C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (ombud: N. Morais Sarmento och L. Pinto Monteiro, advogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i dess helhet,
- ogiltigförklara det omtvistade beslutet i dess helhet,
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Underlåtelse att fatta beslut inom en skäligen tidsfrist

1. Preskriptionstid för att vidta åtgärder

Klaganden gör gällande att det omtvistade beslutet antogs efter utgången av den preskriptionstid på fyra år för att vidta åtgärder som fastställs i artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁾. Även om ett avbrott eventuellt skulle ha ägt rum med avseende på preskriptionstiden för att vidta åtgärder, har likaså den dubbla preskriptionstiden löpt ut utan att något beslut fattats, i enlighet med 3.1 fjärde stycket i nämnda förordning. Eftersom en frist stipulerats ska det omtvistade beslutet anses vara rättsstridigt och o genomförbart.

2. Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

Klaganden hävdar att den omständigheten att kommissionen låt mer än 20 år gå mellan de förmodade oegentligheterna och antagandet av det omtvistade beslutet innebär att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts. Enligt denna grundläggande princip i unionsrätten har envar rätt att få sina ärenden behandlade av unionsinstitutionerna inom en skäligen tidsfrist.